

РЕШЕНИЕ

№ 135

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 24 юни 2011 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и пети май, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

**Членове: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА**

при секретаря А.М.**** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник - прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдията Станчев к.н.а.х.д. № 127 по описа за 2011 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Дирекция „Инспекция по труда” (ИТ) – София срещу решение №152/14.03.2011 г., на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д. №1326 по описа на съда за 2010 г. С атакуваното решение е изменено НП №23-2301935 от 20.09.2010 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда” (ИТ) – гр. София, с което на СД „В.В. сие” ****, в качеството му на работодател, е наложена имуществена санкция в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лв. за нарушение по чл. 63, ал. 2 от КТ, на основание чл. 414, ал. 3 от КТ, като за същото нарушение, на основание чл. 415в от КТ, поради преценка за маловажност на нарушението, е наложена имуществена санкция в размер на 100 (сто) лв.

Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно. На тези основания от касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт и да се произнесе по същество, като остави в сила процесното НП.

В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата не се явява. Представява се от адв. Сотиров. Възразява срещу жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че касационната жалба е основателна и решението на районния съд следва да бъде отменено, тъй като условия за преквалифициране на нарушението по чл. 415в от КТ не са били налице.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК и взе предвид събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство. Пред касационната инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на становищата си.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районен съд – Перник, след преценка на представените пред него писмени и гласни доказателства е намерил за безспорно установено, че СД „В. В.– сие”****, в качеството му на работодател, е допуснал до работа С.б.а.**** на длъжност „месач”, преди да и е предоставил документите по чл. 63, ал. 1 от КТ, а именно копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от ТД на НАП. Нарушението е установено при извършена в 02:30 h на 20.07.2010 г. проверка по спазване на трудовото законодателство от служители на Дирекция „ИТ” – София в обект: хлебопекарна в гр. Батановци. За нарушението е съставен АУАН въз основа на който е издадено и процесното НП.

При така установеното от фактическа страна, на база на представените и събрани по делото доказателства, първоинстанционния съд е приел от правна такава, че нарушението е безспорно установено и доказано по отношение авторството, нарушителя и неговата вина, а актовете в които това е обективизирано за издадени от компетентни органи, при спазване правилата на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, без допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на наказаното лице, които да съставляват основание за отмяна. По отношение наложеното наказание районния съд е намерил, че административнонаказващия орган неправилно е наложил наказание по чл. 414, ал. 3 от КТ, без да отчете наличието на обстоятелства, покриващи привилегирования състав на маловажно нарушение по чл. 415в от КТ. Затова, с решението си първоинстанционния съд е изменил процесното НП като незаконосъобразно в тази му част, поради неправилно приложение на закона и несъответствие с целите на наказанието по чл. 12 от ЗАНН, като за същото административно нарушение е наложил наказание по чл. 415в от КТ.

Административен съд – Перник споделя позицията на първата инстанция.

Необосновано е твърдението на жалбоподателя, че в настоящия случай чл. 415в от КТ е неприложим. И двете кумулативно дадени и изискуеми предпоставки по привилегированата норма са налице. Тезата, че нарушението не е „отстранимо”, тъй като е вече допуснато, не се споделя от настоящия съдебен състав. Жалбоподателят превратно тълкува текста на чл. 415в от КТ. За да е възможно нещо да бъде отстранено, необходимо е първо да бъде допуснато. Важният момент тук е отстраняването на нарушението да е възможно и да бъде извършено веднага. Видно от доказателствата приети и приложени по делото, още същия ден, 10 часа след проверката, уведомление до НАП за сключения трудов договор е подадено и заверено копие от същото е връчено на работника срещу подпис. Следователно нарушението е било отстранено възможно най-скоро. Първата от двете предпоставки по чл. 415в от КТ е била налице. Относно второто необходимо условие - от нарушението да не са настъпили вредни последици за работника или служителя, такива не са налице, като се има предвид, че трудовия договор е бил сключен в деня преди проверката, а нарушението е установено по време на първата работна смяна на наетото лице, като веднага на следващия ден е отстранено. Доказателства в друга посока административнонаказващият орган не е представил. Поради това, за лицето не са произтекли вредни последици, свързани с липсата на действия от страна

на работодателя, водещи до лишаване на наетите лица от закрилата на легално уреденото трудово правоотношение, социалното или здравно осигуряване на работника или служителя или неизплащане на дължимо възнаграждение за положения труд (видно от доказателствата по делото на Н. Стоилова е изплатено уговореното трудово възнаграждение за съответния месец). В подкрепа на тази позиция на съдебния състав са и мотивите към законопроекта за изменение на КТ, обн. в ДВ, бр. 108/2008 г. , че уредбата на *маловажните* случаи ще стимулира работодателите към незабавно отстраняване на нарушенията, което кореспондира и с целите на административното наказване по чл. 12 от ЗАНН.

В смисъла на казаното по-горе е и ТР №3 от 10 май 2011 г. на ВАС, че „разпоредбата на чл. 415в от КТ представлява привилегирован състав, **приложим** в хипотезата на налагане на санкция за нарушенията, изрично упоменати в чл. 414, ал. 3 от същия кодекс”, в случая чл. 63, ал. 2 от КТ. И още: „в случаите, в които бъде установено, че са налице визираните от законодателя кумулативно дадени предпоставки по чл. 415в от КТ конкретно нарушение да бъде прието за маловажно, административнонаказващият орган *следва* да приложи именно отговорността по последния текст, като съобрази размера на налаганата санкция с много по-ниските граници, установени от привилегирования състав на тази разпоредба”.

Мотивиран така касационният съд смята, че при разглеждане на делото и постановяване на обжалвания съдебен акт, Районен съд - Перник не е допуснал нарушения, които да съставляват основания за касиране на атакувания първоинстанционен акт. Решението е законосъобразно и издадено без допуснати съществени процесуални нарушения, като правилно е изменен приложимия закон за същото деяние и така е изключено и последното основание за касиране – това по чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК, относно справедливостта на наложеното наказание, като същевременно са съобразени и целите на административното наказване по чл. 12 от ЗАНН.

При разглеждането на делото, водим от горното и след извършената служебна проверка по реда и на чл. 218, ал. 2 от АПК, настоящият съд не констатира пороци на атакувания съдебен акт и относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, които да съставляват основания за неговата отмяна.

Предвид всичко гореизложено, настоящия съдебен състав намира, че касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд- Перник, като правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

По тези съображения Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №152/14.03.2011 г., на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д. №1326 по описа на съда за 2010 г., с което е изменено НП №23-2301935 от 20.09.2010 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда” (ИТ) – гр. София срещу СД „В.В.– сие”****.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/
2./п/